

Pěty wjazor.

Se šwitanim holěše Robinson se šwojogo boma a běžafcho k morju pytat někotare hawstry. Won běžafcho po nejbližšcej drose a duzy nadejže bom, kaž hyschczer doněta něběšcho wizek. Ten bom běšcho hušozki, němějafcho paš žednych gakušow, ale jano na werašchku galmot weliwego listu. Šod bomom Robinson namaka weliwi plod, taš weliwi kaž žišcheza glowa, a gorěškach hyschczer wězej takich plodow wišafcho. Plod běšcho tšchigraňaty abo „na tšchi grani“, kusczina (kupina) běšcho weligin tkusta a běšcho kaž gromadu šlipane lanowe gjarstki; špod kupinu běšcho druga weligin twarda šchšorpina abo bělišń. Robinson daniž ploda daniž boma něšnajašcho, myšlafcho še paš, až jo plod k jěženju. Wenšownu kupinu hoběli a špodnu nutššownu potom š kaměňom rošbi. Nutššichach namaka jědro, telike kaž gušezje jajo; to šložafcho še kaž nejlěpšče wořechy; tež běšcho běka šupa hokošo jědra; ta běšcho dobra kaž mloda šmatana. Ša tom bomě š takimi dobrými plodami še weligin šwjašeli. A dokulaž gložafcho, wotkšošchi wězej takich plodow a najě še jich.

Šan: „Kaš ga běšcho ten bom?“

Šjarnat: „To běšcho kofos-palma. Šal-mow jo weligin wěle družynow (rožinow) a šchščne roštu w gorěžych krajach.“

Šan: A rownož běšcho še Robinson